

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2906/2019
29.08.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Марковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа Сандра Шакић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици по противтужбеном захтеву ББ, одлучујући о ревизијама тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 651/18 од 19.02.2019. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 651/18 од 19.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2н 18/17 од 12.03.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле-противтужене АА и утврђено да је тужени-противтужилац ББ извршио насиље у породици према тужиле-противтуженој на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом-противтужиоцу ББ приближавање тужиле-противтуженој АА на удаљености мањој од 200 метара, као и приступ у простор око места становања на удаљености мањој од 200 метара. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом-противтужиоцу ББ приближавање тужиле-противтуженој АА у месту рада на удаљености мањој од 5 метара. Ставом четвртим изреке, забрањено је туженом-противтужиоцу ББ да на било који начин узнемирава тужиле-противтужену АА и наложено му да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиле-противтужене АА и одређено да се мере заштите од насиља у породици одређују на период од годину дана и могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређени. Ставом петим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиле-противтужене АА против туженог-противтужиоца ББ којим је тражено да се према туженом одреди мера заштите од насиља у породици и да се наложи туженом иселење из породичне куће у ... ул. .. број .. у року од 24 часа под

претњом принудног извршења као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца ББ против тужиље-противтужене АА којим је тражено да се утврди да је тужиља-противтужена АА извршила насиље у породици на начин ближе описан у том делу изреке и да се према тужиљи-противтуженој одреди мера заштите од насиља у породици и то да јој се забрани приступ у простор породичне куће која се налази у ..., ул. .. број .. и у простор удаљен мање од 100 метара од те куће, а у којој тужени-противтужилац станује, да се забрани тужиљи-противтуженој да се приближава туженом-противтужиоцу на удаљености мањој од 50 метара, да се забрани тужиљи-противтуженој да даље узнемирава туженог-противтужиоца, а које мере би трајале годину дана. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ да тужиљи-противтуженој АА накнади трошкове парничног поступка од 232.200,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате. У преосталом делу захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 12.300,00 динара одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 651/18 од 19.02.2019. године, ставом првим изреке, жалба противтужиоца ББ је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена утолико што је у односу на противтужену АА одређена мера заштите од насиља у породици забране даљег узнемиравања против тужиоца ББ у трајању од годину дана, а у преосталом побијаном делу одлуке којим је одбијен противтужбени захтев ББ жалба је одбијена и пресуда у том делу потврђена. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља-противтужена и тужени-противтужилац су изјавили ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да су ревизије неосноване.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, АА, рођена ...1969. године и ББ, рођен ...1966. године, закључили су брак ...1994. године. У току брака рођено је двоје деце који су пунолетни. Брак странака је разведен ...2016. године. По разводу брака упркос присутној нетрпељивости и вербалним конфликтима странке су наставиле да живе заједно са синовима у породичној кући која је изграђена током брака. Продубљени партнерски конфликти додатно су оптерећени изостанком договора око поделе имовине, наставком заједнице живота након развода брака и дисфункционалним обрасцима понашања у породици на релацији бивших партнера. Парничне странке и даље раде у истој згради. Дана 27.12.2016. године око 23,30 часова ВВ је довезао АА до куће из које је изашао ББ са секиром у руци и упутио АА погрдне речи. Затим је покушао да отвори врата сувозача где је АА седела, па како му то није успело отишао је до врата возача и секиром разбио стакло. Секира је остала забодена у стакло врата аутомобила. За то време АА је ушла у кућу, а ББ је наставио да јој упућује погрдне речи. Дана 29.12.2016. године у јутарњим часовима ББ је вређао тужиљу после чега је

она напустила породичну кућу и отишла да живи код своје мајке, а затражила је помоћ лекара неуропсихијатра. Заједница живота је прекинута, али односи странака нису стабилизовани. Постоји неравноправни однос у релацијама на штету тужиље о чему се изјаснио и Центар за социјални рад закључујући да је сврсисходно изрицање мера заштите од насиља без конкретног предлога. АА је свом бившем супругу ББ у више наврата упућивала такође речи увредљиве садржине говорећи му да је "луд, болестан, оптужујући га за неверство, претила је да ће га сместити у затвор, да ће је запамтити", причала о њему у негативном контексту пред његовим колегама са посла што је код ББ изазвало nelaгоду, срамоту, јер је патријархално васпитан и цела та ситуација му је веома тешко пала јер је осећао подсмехе својих колега са којима годинама ради. Самоиницијативно је узимао лекове за смирење, обраћао се лекарима приватно, али је посебно био уплашен да буде у истој кући кад и његова супруга после догађаја и инцидента од 27. и 28.12.2016. године када је испољио насиље према АА.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиље-противтужене утврдио да је тужени према њој извршио насиље и одредио мере заштите од насиља у породици према туженом-противтужиоцу. Истовремено је одбио противтужбени захтев туженог-противтужиоца да се утврди да је тужиља према њему извршила насиље те да му се изрекну мере заштите од насиља.

Другостепени суд је по одржаној расправи делимично преиначио првостепену пресуду утолико што је одредио мере заштите од насиља у породици и то забрану даљег узнемиравања противтужиоца ББ у трајању од годину дана.

Правилна је одлука другостепеног суда којим је одређена мера заштите од насиља у породици.

Према члану 197. Породичног закона насиље у породици у смислу овог закона јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице (став 1). Насиљем у породици у смислу става 1. овог члана сматра се нарочито вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (став 2. тачка 6). Мере заштите прописане су чланом 198. међу којима је и забрана даљег узнемиравања члана породице (став 2. тачка 5). Мера заштите од насиља у породици може трајати највише годину дана (став 3).

Имајући у виду утврђено чињенично стање (које се ревизијом не може побијати на основу члана 407. став 2. ЗПП) описано понашање тужиље-противтужене према туженом-противтужиоцу која се састоји у упућивању увредљивих речи представља насиље у породици, због чега је оправдано изрицање најблаже мере забране даљег узнемиравања туженог-противтужиоца која ће трајати годину дана.

Супротно ревизијским наводима тужиље по мишљењу ревизијског суда обе парничне странке се налазе у улози и насилника и жртве, па нису основани ревизијски наводи тужиље да насиља нема јер у поступку није утврђен однос насилника и жртве.

Нису основани ревизијски наводи туженог-противтужиоца да је према тужиљи требало изрећи и остале мере заштите насиља у породици да се приближава туженом на удаљености мањој од 50 метара као и да јој се забрани приступ у простор породичне куће у ... и простору удаљен мање од 100 метара од те куће, а у којој

тужени-противтужилац станује јер се и по оцени ревизијског суда сврха мере заштите од насиља у породици постиже изреченом мером (мера забране даљег узнемиравања против тужиоца). Поред тога, у поступку пред нижестепеним судовима је утврђено, а и тужени у ревизији понавља да тужиља-противтужена живи одвојено од туженог-противтужиоца, па и из тог разлога одређивање мере забране уласка у простор породичне куће није основан.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић